

paa sit Budget at opføre den Sum, der skønnes at være nødvendig for at kunne tilstaa Fribefordring til de paagældende Personer og Institutioner. — Med Hensyn til Statsbanernes eget Personale er der indsat den Bestemmelse, at ogsaa til deres Frirejser skal Bevilling opføres paa Finansloven. Denne Bestemmelse er indført af Folketinget, og jeg har ikke fundet Grund til at modsætte mig den. Det kan ganske vist i visse Henseender have sine Fordele, at Administrationen har det i sin Haand selv at bestemme Reglerne for Personalets Fribefordring, men det er i andre Henseender ingenlunde ubehageligt for Administrationen, at Reglerne i Hovedtrækkene fastsættes ved den finanslovgivende Myndighed. Jeg antager i øvrigt, at Fribefordring for en stor Del af Personalet rettelig bør opretholdes, saa vidt jeg kan skønne, i omtrent samme Omfang, som det er indrømmet nu. Paa adskillige Punkter vil det mulig være paa sin Plads at gøre nogen Indskrænkning, men i det store og hele tror jeg ikke, at der drives alt for megen Luksus ved den Fribefordring, der er indrømmet Personalet.

Det ærede 7de kongevalgte Medlem mente, at den Frist, som er fastsat for Lovens Gennemførelse, nemlig indtil 1. April 1904, er for lang. Der vil selvfølgelig blive gjort, hvad der kan gøres fra Administrationens Side for at faa Lovens Bestemmelser gennemførte saa hurtigt som muligt. Men alene Billettrykningen er et Arbejde, hvortil der bruges lang Tid, og det var derfor ønskeligt, om dette Arbejde kunde paabegyndes saa snart som muligt. Her er altsaa et Punkt, af Hensyn til hvilket det anbefaler sig, at Loven bliver gennemført fra Rigsdagens Side saa hurtigt, som det kan ske.

Det ærede 1ste Medlem for 9de Kred (Stilling) spurgte, om det har været under Overvejelse at oprette en fjerde Vognklasse. Jeg kan dertil sige, at Overvejelser i saa Henseende ikke have været foretagne af mig, og jeg er meget i Tvivl om, at det vilde være ønskeligt at forøge Vognklassernes Antal. Jeg tror, at man i England er gaaet den modsatte Vej, og at man i mange Tog kun har 2 Vognklasser. Det, der skulde tilsigtes ved Oprettelsen af en fjerde Vognklasse, at de paagældende komme til at køre billigt, vil opnaas ved Indførelsen af de billige Ugekort. — Det ærede Medlem klagede over, at Kupeerne forleden Dag ikke vare tilstrækkelig opvarmede. Jeg sætter saa megen Pris paa

det ærede Medlem, at jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at værne om det ærede Medlems Helbred. Jeg skal sørge for, at der bliver givet Meddelelse om, at Kupéerne bør være tilstrækkelig opvarmede.

I øvrigt er der med Hensyn til Lovforslaget i Almindelighed fremhævet af ærede Medlemmer, at det staar i Forbindelse med Lovforslaget om Statsbanernes Ordning, med Spørgsmaalene om Organisation og om Lønningerne, og det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann) ytrede, forekommer det mig, nogen Tvivl om, hvorvidt det er gørkligt at faa begge disse Love gennemførte i indeværende Samling. Jeg vilde i meget høj Grad beklage, hvis det ikke skulde lykkes. Jeg tror ogsaa, at man maa erkende, at det er ikke Tid, som det vil komme til at skorte paa. I forrige Samling lykkedes det mig ikke at fremsætte Lovforslagene om Lønninger og Takster før et godt Stykke efter Nytaar. Jeg fungerede den Gang for den daværende Trafikminister, som ved Sygdom var forhindret fra at lede Udarbejdelsen af disse Forslag, og det kunde ikke være andet end, at der saaledes maatte gaa en længere Tid end i og for sig ønskeligt, inden Sagen kunde komme for Rigsdagen. Men Folketinget fik dog i forrige Samling begge disse Forslag gennemarbejdede. Takstloven blev gjort færdig og vedtagen ved 3die Behandling, og Forslaget om Lønninger blev saa vidt behandlet, at Folketingets Opfattelse har i alt væsentligt fundet sit Udtryk i den foreliggende Udvalgsbetænkning. Det ny, der er kommet til, er da kun de forholdsvis faa Paragraffer, der omhandle Statsbanernes Organisation, Ordningen af Styrelsen fra oven. Dette er ganske vist et meget vigtigt Spørgsmaal og et Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket der kan være og er forskellige Opfattelser til Stede; men jeg kan ikke paa nogen Maade tro, at det skulde være saa vanskeligt at komme til Forstaaelse derom, at det ikke skulde kunne lykkes i denne Samling at faa Arbejdet ført til Ende. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Vedtagelsen af Takstloven alene uden en tilsvarende Vedtagelse af den Lønningslov, som saa længe har været tilstræbt, vil være vanskelig gennemførlig. Og jeg vil yderligere tilføje, at Spørgsmaalet om Statsbanernes hele Styrelse og Organisation blev af Folketinget i Fjor fremdraget atter og atter som ikke mindre vigtigt end Spørgsmaalet om Taksterne, naar det gælder det finansielle Resultat af Statsbanedriften. Det er den samme Op-